

idet jeg gør opmærksom paa, at naar det første af de Ændringsforslag, jeg har stillet, bliver vedtaget, saa følger det egentlig ganske af sig selv, at § 19, sidste Stykke udgaar.

Wilmann: Der staar ved Ændringsforslagene Nr. 1—6, at de ere stillede af Udvalget med Undtagelse af mig. Naar der staar, at jeg ikke er med til disse Ændringsforslag, maa det være en Fejltagelse af den ærede Formand for Udvalget. Jeg har ikke noget imod at være med til Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 3, 5 og 6. De angaa kun sproglige Rettelser, og der er ikke nogen som helst Grund for mig til ikke at være med. Derimod kan jeg ikke tiltræde Ændringsforslag Nr. 4, idet jeg foretrækker den Ændring til § 19, der stilles af 15 Medlemmer her i Tinget. Jeg vil altsaa anbefale at stemme mod det fjerde af de 6 Ændringsforslag og i Stedet stemme for de to Ændringsforslag, der ere stillede under Nr. 7 og 8. Ved den endelige Afstemning ville vi Socialdemokrater undlade at stemme for Lovforslaget. Vi synes, at det er et daarligt Lovforslag. Det indeholder Bestemmelser, som ville være i overordentlig høj Grad hemmende for Udviklingen af Automobilkørselen herhjemme. Naar det saaledes i Lovforslaget som Regel forbydes at køre om Natten, er det sikkert, at denne Bestemmelse vil faa en i allerhøjeste Grad hemmende Indflydelse paa Udviklingen af dette udmærkede Befordringsmiddel herhjemme. Dernæst indeholder Lovforslaget ogsaa andre ret mærkelige Ting. Jeg skal saaledes nævne, at det kun er tilladt at køre 1 Mil i Timen, saa snart der er andre Køretøjer paa Vejen, det vil altsaa sige, at man ikke maa køre hurtigere med Automobil, end man kan gaa. Det er imidlertid ikke gennemført konsekvent, thi der staar et andet Sted, i § 17, at paa de Steder, hvor det er tilladt at køre om Natten, maa man køre to Mil i Timen. Altsaa om Natten maa man køre to Mil i Timen, men om Dagen kun 1 Mil i Timen. Og endelig staar der, at paa Landeveje, som høre til Byerne, maa man køre 4 Mil i Timen; der er ikke nogen som helst Indskrænkning, der være saa mange Vogne og Heste paa Vejen, der være vil, det gør ingen Ting, man maa alligevel rutsche sine 4 Mil i Timen. Altsaa, dersom man kører med Automobil her fra København ud til Grænsen ved Hellerup, maa man køre med 4 Mils Fart, men saa snart man kommer uden for denne Grænse og ser en

Vogn paa Vejen, skal man sætte Farten ned til 1 Mils Fart i Timen. For øvrigt har jeg ikke noget mod disse Bestemmelser. Jeg tror, at naar en Lov i sin Helhed kommer til at se ud, som denne Lov vil komme til at se ud, vil det være heldigt for en Revision, at Loven netop paa flere Steder er saa inkonsekvent og saa meget i Strid med sig selv, som denne er. Jeg vil altsaa undlade at stemme for Lovforslaget. Naar vi ikke stemme imod det, hvad der virkelig kunde være Anledning til, er det, fordi vi ere enige med den højtærede Justitsminister og det høje Ting i, at en Fællesbestemmelse om Kørsel med Automobiles, gældende for hele Landet, er at foretrække for Bestemmelser, gældende for de enkelte Amter og forskellig for de forskellige Amter.

Røseff: Det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen) udtalte som Ordfører for det Forslag, der er stillet af 15 ærede Medlemmer, at naar dette Ændringsforslag blev vedtaget, troede han, at det vilde tilfredsstille alle Parter. Jeg maa desværre sige, at jeg ikke er enig med det ærede Medlem heri. Hvis man vil træffe Foranstaltninger imod Fare ved Forbikørsel bagfra, navnlig paa de smalle Veje, kan jeg ikke skønne, at den Bestemmelse, der her foreslaas, i nogen som helst Maade vil kunne afværge Faren for de kørende. Der staar nemlig i Ændringsforslaget, at naar Automobilisten kommer bagfra, har den kørende at give Tegn til, at Automobilisten skal holde. Men naar nu en Automobilist kommer kørende bagfra og giver det Signal, han skal i Genhold til Loven, og det er et Par raske Heste, der ere bange i Forvejen eller blive bange, tror jeg, at enhver, der kender lidt til at køre, vil indrømme, at saa har vedkommende nok at bestille med at holde Hestene. I det Øjeblik, da han hører Signalthornet lyde, og han altsaa skal have rigtig fat paa Hestene, skal han gøre Tegn til Automobilisten. Derméd menes vel, at han skal gøre Tegn med Piskan, men vi vide godt, at det ikke er saa nemt, dersom det er et Par kraftige Heste, at faa fat i Piskan med den ene Haand for at give Tegn. Han har nok at gøre med at holde Hestene med begge Hænder, og i den Tid kan Automobilisten være paa Siden af den kørende, og det vil han unægtelig ogsaa gøre, naar han intet Tegn faar, thi saa har han Lov dertil. Og saa staar der endvidere, at dersom han ikke staar af eller kører ind paa en Sidevej,